

179.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 marca 1934 r.

w sprawie zmiany instrukcji dla komorników.

Na podstawie art. IX pkt. 1 i 4 przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) zarządzam co następuje:

§ 1. Instrukcja dla komorników z dnia 15 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 946) ulega następującym zmianom:

1) § 12 otrzymuje brzmienie następujące:

„Pisma komorników, skierowane do stron i innych osób w toku postępowania egzekucyjnego, doręczane będą za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

Doręczanie tych pism przez pocztę i organa gminne normują osobne przepisy”.

2) §§ 69 do 84 otrzymują brzmienie następujące:

„§ 69. Komornik prowadzi:

1) repertorium, oznaczone literą „Km” (wzór Nr. 1);

2) dziennik, oznaczony literą „Kmo” (wzór Nr. 2);

3) księgę pieniężną (wzór Nr. 3);

4) kwitariusz (wzór Nr. 4);

5) skorowidz alfabetyczny (wzór Nr. 5);

6) księgę doręczeń (wzór Nr. 6);

7) terminarz.

Nadto komornik przechowuje w osobnych zeszytach: a) okólniki i zarządzenia, b) luźną korespondencję i c) sprawozdania.

§ 70. Komornik prowadzi księgi według załączonych wzorów, stosując odpowiednio przepisy regulaminu ogólnego wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich, tudzież regulaminu w sprawach cywilnych.

§ 71. Do repertorium komornik wciąga w porządku chronologicznym wszystkie sprawy, dotyczące wykonania orzeczeń sądowych i innych tytułów egzekucyjnych oraz zleceń władz sądowych i prokuratorskich.

W poszczególnej sprawie wpisuje się do repertorium oprócz innych danych:

a) w rubrykach 5 — 10 — rodzaj prowadzonej egzekucji lub załatwianej sprawy przez wpis kreskionowej,

b) w rubrykach 11 — 14 każdą czynność oraz pobrane lub wydane sumy w związku z tą czynnością; sumy te powinny cyfrowo odpowiadać sumom wymienionym w rubrykach 6 i 7 księgi pieniężnej,

c) w rubryce 15 — dane, które należy wpisać do repertorium, a dla których niema odpowiednich rubryk (np. wydanie akt, ich zwrot oraz przesłanie do archiwum).

§ 72. Do dziennika komornik wciąga pisma, nie dotyczące poszczególnej sprawy egzekucyjnej oraz zawiadomienia otrzymywane od innych komorników (art. 517 § 4 i art. 653 § 2).

§ 73. W księdze pieniężnej komornik wpisuje wszelkie przychody i rozchody, dokonane tak w gotówce jak i przez P. K. O., wypełniając równocześnie odpowiednio szczegółowe rubryki rozchodu. Komornik sumuje co dziesięć dni rubryki 6 i 7 księgi pieniężnej i równocześnie wykazuje w rubryce 17 pozostałość. Wszystkie rubryki (6—16) sumuje się przy przeniesieniu na następną stronę księgi.

§ 74. Do księgi doręczeń komornik wciąga pisma, które należy doręczyć.

Pisma, które komornik doręcza w związku z inną czynnością, nie podlegają wciągnięciu do księgi doręczeń.

§ 75. W terminarzu komornik notuje poszczególne czynności, które w oznaczonym dniu mają być dokonane.

§ 76. Każdą pobraną lub wydaną sumę komornik wpisuje do księgi pieniężnej w dniu pobrania lub wydania, zaznaczając o tem w aktach sprawy. Jeżeli przychód lub rozchód nastąpił w obrocie czekowym, sumę przychodu należy wpisać w dniu otrzymania wyciągu z konta czekowego, sumę zaś rozchodu w dniu wystawienia i wysłania czeku przekazowego albo przelewowego.

Komornik nie wpisuje do księgi pieniężnej kwot pobranych na znaczki sądowe lub stemplowe, lecz zakupuje za nie niezwłocznie znaczki, które odpowiednio kasuje.

§ 77. Na każdą sumę pobraną w gotówce komornik wydaje stronie interesowanej nawet bez jej

żądania pokwitowanie. Pokwitowanie należy pisać cłówką atramentową przez kalkę w dwóch egzemplarzach, z których pierwszy pozostaje w kwitariuszu, drugi wydaje się wpłacającemu. Komornik nie wpisuje do kwitariusza sum wpłaconych za pośrednictwem P. K. O.; dowody wpłaty tych sum, nadesłane przez P. K. O. przy wyciągach, należy dołączyć do właściwych akt.

Pokwitowanie należy zaopatrzyć podpisem i pieczęcią komornika.

Pokwitowanie źle wypełnione należy przekreślić i zostawić w kwitariuszu.

§ 78. Otrzymane wskutek czynności egzekucyjnych pieniądze komornik powinien w dniu otrzymania, a najpóźniej w dniu następnym wydać komu należy lub złożyć do depozytu sądowego.

Komornik może przesłać osobie interesowanej na jej koszt pieniądze pocztą przekazem pocztowym lub czekowym za zwrotnym poświadczeniem wypłaty lub przekazać jej na konto czekowe w P. K. O., używając bądź blankietu nadawczego, bądź też przekazu czekowego przelewowego z dołączonym należycie wypełnionym blankietem nadawczym.

Wygłaskowane należności sądowe (art. VII § 1) komornik powinien wpłacić w terminie wskazanym w ustępie pierwszym na konto czekowe właściwego sądu, wskazując na blankiecie nadawczym tytuł egzekwowanej należności, sygnaturę akt oraz nazwiska i imiona osób, od których ściągnięto należności.

Złożenie sum do depozytu sądowego należy zaznaczyć w rubryce „Uwagi” księgi pieniężnej.

Dowody wypłaty sum należy przechowywać w aktach sprawy.

§ 79. Niezwłocznie po ukończeniu postępowania egzekucyjnego komornik zwraca wierzycielowi pozostałość zaliczki.

Jeżeli podlegająca zwrotowi kwota po potrąceniu kosztów przesyłki nie przewyższałaby 20 groszy, a osoba interesowana przed rocznym zamknięciem księgi pieniężnej jej nie podejmie, należy kwotę tę przelać na dochód Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 80. Sumy nie doręczone osobom interesowanym lub przez nie zwrócone, komornik złoży niezwłocznie do depozytu sądowego, wpisując przychód i rozchód tych sum w odpowiednich rubrykach księgi pieniężnej (rubr. 6, 7, 13).

§ 81. Dnia 10-tego, 20-tego i ostatniego każdego miesiąca komornik powinien zsumować wykazane w rubryce 8 księgi pieniężnej należne Skarbowi Państwa części opłat i sumę ich przekazać tego samego dnia na konto czekowe sądu grodzkiego, przy którym urzęduje, wskazując na blankiecie nadawczym tytuł wpłaty oraz okres, którego wpłata dotyczy.

W rubryce „Uwagi” księgi pieniężnej należy zaznaczyć sumę przekazaną i datę przekazania. Dowody przekazania tych sum komornik przechowuje w księdze pieniężnej.

§ 82. Jeżeli suma pobranych przez komornika zaliczek przewyższa kwotę 300 złotych, komornik

powinien złożyć nadwyżkę na urzędowe konto P. K. O.

§ 83. Repertorium i dziennik zaczyna się w każdym roku kalendarzowym od numeru pierwszego. Spraw, w których postępowanie nie zostało ukończony w danym roku kalendarzowym, nie przenosi się do nowego repertorium.

§ 84. Księgę pieniężną zamyka się z końcem okresu budżetowego, przyczem pozostałość wykazaną w rubryce 17 przenosi się do nowej księgi pieniężnej.

3) W § 85 ustęp trzeci otrzymuje brzmienie następujące:

„Komornik sporządza sprawozdania o obrotach pieniężnych za okres budżetowy (wzór Nr. 8) w trzech egzemplarzach, z których dwa przedstawia kierownikowi sądu grodzkiego w ciągu 10 dni po upływie okresu budżetowego. Kierownik sądu grodzkiego przedstawia niezwłocznie jeden egzemplarz sprawozdania prezesowi sądu okręgowego. Na podstawie otrzymanych sprawozdań prezes sądu okręgowego sporządza zestawienie sprawozdań poszczególnych komorników w trzech egzemplarzach, z których jeden przedstawia Ministerstwu, drugi zaś prezesowi sądu apelacyjnego — najpóźniej w ciągu miesiąca po upływie okresu budżetowego.

Sprawozdania roczne do celów statystycznych składa komornik w ciągu 10 dni po upływie roku kalendarzowego.

4) W § 86 dodaje się zdanie drugie o brzmieniu następującem:

„Komornik nie przekazuje sum ryczałtowych, pobranych tytułem zwrotu wydatków kancelaryjnych (§ 16 taksy za czynności komorników), i sumy te przypadają mu w całości.”

5) § 96 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 96. Po sześciu miesiącach od ukończenia postępowania komornik odsyła akta do archiwum sądu, przy którym urzęduje.”

6) W § 100 wyrazy: „księgę przelewu opłat” zastępuje się wyrazami: „księgę pieniężną”.

7) We wzorze Nr. 7 skreśla się w rubryce 2 wyrazy: „wpisana do księgi przelewu opłat”, a we wzorze Nr. 8 w napisie wyrazy: „rok kalendarzowy” zastępuje się wyrazami: „okres budżetowy”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1934 r.

Księgę pieniężną, przewidzianą w rozporządzeniu niniejszem należy wprowadzić z dniem 1 kwietnia 1934 r., przyczem prowadzenie tej księgi należy rozpocząć od wykazania w rubryce 6 pozostałości kasowej (gotówki w kasie i w P. K. O.) z dnia 31 marca 1934 r.

Dotychczasowe repertorium może być prowadzone najpóźniej do dnia 1 stycznia 1935 roku, z tą zmianą, że w rubryce 21 należy wpisywać odpowiedni numer księgi pieniężnej o pobraniu i wydaniu sumy.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Format A₄
(210×297 mm)
(4 kwity na 1 karcie)

Wzór Nr. 4.

K W I T A R J U S Z

P o k w i t o w a n i e Nr.

Dnia 193... r. Sygnatura Komornik Sądu Grodzkiego
w pobrał od P..... w sprawie prze-
ciwko tytułem
zł gr wyraźnie złotych ... groszy Nr. porządkowy księgi
pieniężnej

Komornik.....

Pieczęć.

Format A₄
(210×297 mm)

Wzór Nr. 5
do § 69.

S K O R O W I D Z.

Nr. porządkowy reper- torjum lub dziennika	Nazwiska i imiona osób, biorących udział w sprawie	U w a g i
1	2	3

Format A₄ (210×297 mm)
lub A₅ (148×210 mm)

Wzór Nr. 6
do § 69.

K S I Ę G A D O R Ę C Z E Ń.

Nr. porząd- kowy	Nr. pisma wysyłanego i data	Oznaczenie adresata	Data odbioru	Pokwitowanie odbierającego
1	2	3	4	5